

откриха огънъ. Капитанъ Кжевъ заповѣда на 4-и взводъ скрито, по единъ долъ, да удължи веригата влѣво и после да обхване дѣсния флангъ на турската верига.

Докато ставаше това и пехотния огънъ бѣше въ разгара си, майоръ Силаги откри огънъ по забелязаната турска верига, и първиятъ снарядъ падна всрѣдъ нея. Възползвува отъ това, капитанъ Кжевъ вдигна ротата, и тя съ викъ „ура“ се хвърли стремително напредъ. Турските вериги отстѫпиха. Ротата зае гребена, на който бѣ спрѣна отъ друга турска верига. Турцитъ се бѣха съзвели отъ първото смущение, бѣха се устроили и заели канавитъ на Чонгорскиятъ лозя. Но съ обхватъ на 4-и взводъ и съ помощта на артилерията, пакъ бѣха обрнати въ бѣгство, като оставиха, между другитѣ, и двама офицери убити. Ротата зае канавитъ на лозята и преследва съ огънъ до 1200 крачки. Въ това време пристигнаха на помощь, останалата за прикритие на планинското артилер. отдѣление 1/5 пионерна рота съ една отъ планинските батареи.

Капитанъ Кжевъ разпореди взводовете да се окопаятъ, като ги разположи отъ дѣсно на лѣво въ следния редъ: 2-и, 1-и и 3-и взводове, съ фронтъ къмъ Виза, а 4-и — къмъ Базарликъ. Пионерната рота съ два взвода усили веригата, а съ другитѣ два, подъ началството на ротния командиръ, капитанъ Вѣлковъ Георги, удължи лѣвия флангъ, съ фронтъ на северо-изтокъ, а батареята зае позиция източно отъ Чонгора. Следъ това той заповѣда на селенитѣ-българи отъ с. Чонгора и на единъ пионеренъ взводъ да събератъ изоставеното отъ турцитъ имущество, като между другитѣ трофеи, събрани наблизо около ротата, се оказаха и 283 раници.

Къмъ Чонгора настѫпваха, отъ 2-а дивизия, полкътъ Болу, 3-и стрелковъ полкъ и две планински батареи. Обаче, стрелковиятъ полкъ и батареите закъсняха, а предъ Чонгора бѣше стигналъ само полкътъ Болу, въ състава на който влизаха таборитъ: Болу, Таракли и Дюзче. Командирътъ на тия полкъ, Али бей, въ 1 ч. 5 м. сл. пл. отъ височините източно отъ Чонгора, изпрати на началника на дивизията следното донесение:

„1. Неприятелска пехота, която оценявамъ на четири — петъ дружини, ведно съ две батареи, напира силно на нашата пехота на височините при Чонгора.

2. Когато неприятель заплаши нашия лѣвъ флангъ съ две дружини, войниците извикаха: „Нещемъ да стоимъ тукъ безъ артилерия“, и започнаха да отстѫпватъ. Въ тоя моментъ тѣ просто бѣгатъ къмъ